

[Jørgen Peder Hansen.]

vore egne bestræbelser omkring nøjagtig den samme problemkreds, en problemkreds, som indtager en fremtrædende plads i øjeblikkets debat.

Som det er bekendt, har socialdemokratiet ved begyndelsen af to folketingsår fremsat forslag til beslutning, der skulle opfattes som en opfordring til regeringen om at tage initiativet til en lovgivning om disse spørgsmål. Tiden vil blive knap, det ved vi, men ikke mindst på baggrund af det allerede udførte udvalgsarbejde mener vi at det vil være muligt at nå til vejs ende inden for tidsfristen.

Jeg er tilfreds med såvel bemærkningerne til lovforslaget som handelsministerens fremsættelsestale, der uddyber de mange problemer, lovforslaget i sin ret så knappe form er udtryk for. Også vi finder, at den moderne industrielle udvikling først og fremmest er betinget af den tekniske forskning og af industriens evne til at omsætte indvundne forskningsresultater i praktisk produktion. Forskningsens Fællesudvalg har sammen med Akademiet for de tekniske Videnskaber beskæftiget sig med dette problem, det samme har Dansk Ingeniørforening, og Marienborgmøderne var udtryk for det samme. Alle steder møder man synspunktet, at vi må løse disse problemer, og man går så vidt, at man peger på forskellige muligheder.

Der er nogle faktorer, der går igen i de konklusioner, som er draget. For det første tidsfaktoren, tidsforløbet fra forskningsresultatet foreligger, til et nyt produkt er blevet markedsført. Det er det første. For det andet finansieringsproblemerne. For det tredje risikoen, der opstår i forbindelse med produktudviklingen, og for det fjerde nødvendigheden af et samarbejde mellem de enkelte virksomheder og mellem virksomhederne og det offentlige. For det femte informationsproblemerne og for det sjette ledelses- og uddannelsesproblemerne. Jeg finder, at handelsministerens lovforslag omfatter i det væsentlige disse problemer.

Jeg har nogle bemærkninger at gøre til nogle af de faktorer, jeg her har nævnt, bl. a. tidsfaktoren. Det er givet, at det er af overmåde stor betydning for danske virksomheder, at dette tidsforløb, gangen igennem hele den komplicerede maskine, som vi

med et efterhånden ofte brugt ord kalder for innovationsprocessen, bliver så kortvarig som vel muligt. Hvordan kan vi afkorte den tid, det tager at gennemløbe denne proces, kan vi spørge. Vi har vel her ved denne lejlighed kun mulighed for at pege på nogle enkelte faktorer.

Det har været interessant for os at konstatere, at der i det udvalgsarbejde, som har været en følge af vore forslag, har været en meget positiv interesse til stede i hele udvalget for at nå frem til en form for afklaring. Sammenholder vi handelsministerens lovforslag med de tanker, vi har lagt til grund for vore initiativer, og som vi altså har givet udtryk for, vil vi videre være i stand til at love handelsministeren en udvalgsbehandling, der sigter på lovforslagets ikrafttræden som forudset pr. 1. april i år.

Virksomhederne har jo selv en hovedinteresse i det korte forløb, de har også delvis muligheder ved at være effektive med hensyn til at afkorte forløbet, men det offentlige kan også yde sit bidrag. Man kan gøre det ved at stille økonomiske midler til rådighed og sørge for, at disse midler er af en tilstrækkelig størrelsesorden. Vi kan gøre det ved at overvåge, at det fond, der skal oprettes og træde i funktion, bliver et fond, der i sin virkemåde vil være effektiv og også vil virke hurtigt. Det er nødvendigt, at vi er påpasselige netop på dette område, at sagerne ikke får lov at ligge i dette sekretariat.

Endvidere kan vi pege på, at det offentlige kan hjælpe til på informationsområdet. Jeg ser, at der i lovforslagets § 1, stk. 2, 4), står „forskningsresultaternes formidling til danske erhvervsvirksomheder“. Ja, det er en meget væsentlig ting. Det er et af de problemer, som vi i vort forslag mødte nogen betænkelighed ved. Man var betænkelig ved den måde, vi havde udformet det på, idet vi mente, at vi burde gå videre i retning af ikke bare at formidle ud og så håbe på, at virksomhederne ville samle op af sig selv; vi ville også meget gerne på regionalbasis stille en egentlig informationstjeneste til rådighed, men vi har også anført, at vi ikke har ment, at vi absolut skulle have fundet de vises sten — hvem har egentlig det — og derfor er vi glade for lovforslagets § 1, således som den er blevet udformet.